

mandat til en krig? Var det det, udenrigsministeren sagde? Så vil jeg i mit næste indlæg rose udenrigsministeren.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Ja, man bliver jo kaldt i salen for at svare på ét spørgsmål, og når man så kommer i salen, så får man et helt andet spørgsmål. Men det er da helt i orden, vi kan da godt gå vidt omkring.

Våbeninspektørerne har formentlig et besøg – de er jo altså også dernede – men Blix har formentlig et besøg i Bagdad inden den 14. Men våbeninspektørerne arbejder jo stadig væk, ellers havde de jo ikke fundet sprænghovedet i går. Han, Blix, kommer formentlig tilbage til Sikkerhedsrådet den 14. februar. Der vil vi lytte meget opmærksomt til, hvad det er, han kommer tilbage og siger.

I sit sidste besøg i Sikkerhedsrådet, da han afleverede sin rapport, bad han jo ikke udtrykkelig om mere tid. Det var El Baradei, der bad om mere tid, han bad om et par måneder. Blix sagde, at der var ting, han ikke kunne nå at finde. Så kan man indirekte sige, at han måske kan finde det, hvis han har lidt mere tid.

Men så har han jo også sagt i en avisartikel, så vidt jeg husker, at det da også kan tage 5 år, før han finder noget, og det vil sige, at i de 5 år kan så Saddam Hussein arbejde videre. For de våben kan gemmes alle vegne.

Prøv at tænke på det der milbrand eller de kemiske stoffer. De kan jo gemmes i en lejlighed, i en eller anden provinsby, de kan gemmes i en lastbil, der kan rulle rundt, der kan være kemiske laboratorier, der ruller rundt på lastbiler. Det er meget svært at finde. Forestil jer 100 våbeninspektører, der skulle finde et enkelt dødsensfarligt våben i Frankrig. Det kunne jo tage uendelige tider.

Så derfor er svaret på spørgsmålet, hvad Blix så kommer tilbage og beder om, at det er der ingen af os, der ved. Og det vil vi lytte meget opmærksomt til. Vores støtte er, at våbeninspektørerne støttes, og at Sikkerhedsrådet støttes i, at Saddam Hussein skal afvæbnes. Det har været den danske position hele tiden.

Så kan man komme i den teoretiske situation, at våbeninspektørerne beder om ét, og FN's Sikkerhedsråd siger noget andet. Hvem skal man så støtte, våbeninspektørerne eller Sikkerhedsrådet? Ja, man skal vel støtte Sikkerhedsrådet, for vi har sagt, at den internationale orden bliver bestemt af Sikkerhedsrådet. Men det er jo en

tænkt situation. Jeg håber ikke, at vi kommer i den situation.

Kl. 13.25

Så alle disse hvis'er, som hr. Villy Søvndal jo har underholdt os med det sidste halve år, vil jeg egentlig lade være med at gå ind i, for oftest har de scenarier, hr. Villy Søvndal har fremrullet, og som vi har skullet tage stilling til, jo vist sig, når vi kom frem til virkeligheden, ikke at have noget med virkeligheden at gøre. Så hvorfor skulle jeg gå ind i det nu?

Villy Søvndal (SF):

Der er ellers et tredje meget mere indlysende scenario. Det er følgende: at våbeninspektionen beder om mere tid, at der ikke er enighed i Sikkerhedsrådet, fordi bl.a. Frankrig ikke synes, at man skal starte en krig, men at så vælger USA at starte en krig alligevel på trods både af våbeninspektionens ønske om mere tid, og på trods af at der ikke ligger noget mandat fra Sikkerhedsrådet.

Så er det, jeg spørger udenrigsministeren: Det er ikke et hypotetisk scenario, det er det meget tænkte scenario. Hvad vil udenrigsministeren sige til lige præcis det scenario? Skal jeg gentage det, eller er det klart?

Jesper Langballe (DF):

Den dag, da en krig mod Irak måtte være startet med en FN-beslutning bag, så vil det jo ikke være FN, der udfører krigshandlingen, så er vi jo langt snarere for vores vedkommende i et NATO-regi.

Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, om ikke udenrigsministeren finder det uheldigt, at Tyskland og Frankrig i realiteten har meldt sig ud af NATO-samarbejdet? Det bliver hele tiden fremstillet, som om det er den danske statsminister, der har indtaget et særstandpunkt, men er det i virkeligheden ikke efter udenrigsministerens vurdering Frankrig og Tyskland, der har meldt sig ud og dermed har medvirket til en destabilisering af hele situationen i forhold til Irak?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Først til hr. Villy Søvndal: Regeringens position har hele tiden været, og det blev også bekræftet i fredags – jeg kan ikke huske, om hr. Villy Søvndal var i nævnet, men i hvert fald bekræftede vi jo efter nævnsmødet – at den danske holdning til, om vi skal være med, fortsat afhænger af en sikkerhedsrådsbeslutning, og at beslutningen om våbenanvendelse mod Saddam Hussein og